

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Letnik LXXVII. Ljubljana, 31. decembra 1940. Štev. 11.—12.

Izhaja mesečno. — Leto 1940. — Naročnina: 50 Din letno.

90.

Obveznost določb Zakonika ljubljanske škofije.

1. Določbe v Zakoniku ljubljanske škofije imajo značaj cerkvenega zakona. Te določbe vežejo prav tako kot določbe Kodeksa iuris canonici, seveda s to izjemo, da tiste, ki niso obenem splošne, ne vežejo zunaj ljubljanske škofije.

Zakonik torej ni zbornik navodil, marveč so vse njegove določbe pravne in vežejo vse tako, kot so stopile v veljavo z dnem, ko je bil zakonik promulgiran.

2. Razmerje Zakonika ljubljanske škofije do zakonov, ki so bili doslej v veljavi, je urejeno v dekretu, s katerim je bil zakonik razglašen. V dekretu je jasno povedano, da novi zakonik ni popolnoma ekskluziven.

3. Glede obveznosti posamezne določbe v Zakoniku ljubljanske škofije se je ravnati po splošnih pravilih o obveznosti cerkvenih zakonov. Zato velja sledeče:

a) Na splošno vse določbe v Zakoniku nalagajo obveznost v polnem pomenu besede. Če kdaj zakonodavec ni nameraval naložiti obveznosti v strogem pomenu besede, je to jasno povedal, n. pr. z izrazom priporoča se, n. pr. čl. 54., odst. 3; 294., odst. 3, ali želeli je (čl. 53.) in podobno.

b) Mnogo določb v Zakoniku ljubljanske škofije se vsebinsko krije z določbami v Kodeksu iuris canonici; več od njih le opozarja nanje. Samo po sebi se razume, da takšne določbe v škofijskem Zakoniku nič ne spreminjajo na obveznosti določb iz Kodeksa iuris canonici. Čl. 12. o določbah glede asceze to izrecno določa.

c) Večkrat se iz besedila določbe v Zakoniku ljubljanske škofije more točno razbrati, da določba veže sub gravi, n. pr. čl. 25., 50., 58., 61., 64., odst. 1, 351. in drugi.

č) Če pa določba sama nima izraza, iz katerega bi morali sklepati, da veže sub gravi, veljajo principi moralke o obveznosti, t. j. določba veže sub gravi, če je njena materia gravis. Katera materia pa je gravis, to se presoja po splošnih načelih o tej stvari. Pri presoji pridejo poleg besedila, o katerem je govor v prednji točki c), v poštev zlasti finis legis, circumstantiae ter doctrina.

4. Zakonik ljubljanske škofije je izdal škof kot cerkveni zakonodavec na sinodi (kan. 362). Pri osnutku tega Zakonika so pač sodelovale privatne osebe kot sicer pri zakonodajnem delu. Osnutek je bil pač podvržen kritiki. Odkar pa je osnutek postal zakon, naj ga duhovniki več ne kritizirajo, marveč spolnjujejo. (Prim. kan. 2344 C. I. C.)

V Ljubljani, dne 6. decembra 1940.

† Gregorij,
škof.

Bratovščina sv. Družine.

Ze pred 50 leti, ko je bila ta pobožna Družba ustanovljena, jo je javnost imenovala providencialno delo papeža Leona XIII. Kako po pravici, se kaže danes, ko je razdrt vsekrižem po svetu temelj dobrih odnosov med posamezniki in narodi: odkritosrčnost in zvestoba. Zdi se, da je medsebojno zaupanje čisto izginilo iz človeških src; da je ljubezen do bližnjega na križ razpeta in v zasmeh milijonom, ki hodijo mimo... Na temelju sovraštva in pohlepa, zavisti in brezobzirnosti, tiranij in brezboštva naj se zgradi nov trajen red na svetu. Kolika zabloda! Pred 2000 leti, ko je bilo človeštvo v enakih zmedah in stiskah, je bil svet rešen s tako preprostim pomočkom: z zgledom sv. Družine v skromnem nazareškem domu, ki je dal coelis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam, kakor beremo o božji Materi na praznik Brezmadežne (II. Noct. 1. 1.). Hude čase pač delajo hudobni ljudje, ki izhajajo največ iz slabih družin. Klica človeške družbe — družina — mora spet ozdraveti, potem bo poglalo iz nje tudi boljše človeštvo. Kako sveta naloga za duhovnika-dušnega pastirja, ki mora biti svoji čredi vodnik in zdravnik, da ohrani družine v župniji dobre, omahljive v dobrem utrdi, slabe pa pridobi! Ali si more zeleti za ta sveti posel boljšega pomočnika, kakor je pobožna Družba krščanskih družin po zgledu nazareške Družine? O da bi to prepričanje prodrlo v vsa dušnopastirska srca, da bi se gospodje zavedeli, zakaj je ta pobožna Družba po sinodi (čl. 266) ukazana, naj se vpelje v vseh župnijah.

Kako je bilo z bratovščino sv. Družine v preteklem letu? Kakor mi kaže zapisnik škofijskega vodstva, je bilo vpisanih to leto v 175 župnijah 20.861 družin s 114.663 člani (1939 v 164 župnijah 20.594 družin s 112.397 člani). Na novo je bila torej bratovščina vpeljana v 4 župnijah. Hvala Bogu, vsaj nekaj! V smislu lanskega navodila (Šk. l. 1939 str. 103) se smatra za 110 župnij, ki imajo bratovščino vpeljano, pa to leto niso poslale poročila, da velja še zadnje prijavljeno število družin in članov. V 100 župnijah pa ta bratovščina še ni vpeljana. Za trdno pričakujem, da se bo v letu 1941 vpeljala bratovščina v vse župnije naše škofije.

Dne 12. januarja 1941, na nedeljo sv. Družine, boste imeli gospodje spet priliko, da posvetite naše družine sv. Družini nazareški, da zlasti materam in gospodinjam prav gorko priporočite, naj opravijo njih družine vsak slednji večer predpisano molitev »O preljubezni Jezus«, naj posnemajo čednosti sv. Družine, naj pa tudi živo zaupajo v pomoč usmiljenega Jezusa, ki je svet premagal, v priprošnjo Marije Pomočnice in v varstvo sv. Jožefa. Naj kažejo tudi v javnem življenju versko zavednost in katoliško odločnost, tako potrebni pogum v teh časih, ko hodi toliko krivih Kristusov in krivih prerokov od vasi do vasi. Potem bomo tudi te težke čase srečno preživeli in v novi dobi se bo pokazala stara slovenska vernost in poštenost v novi luči in moči.

V Ljubljani, dne 10. decembra 1940.

† Gregorij,
škof.

Prepovedane nove pobožnosti.

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII.

Decretum.*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii habito Feria IV, die 29. Novembris 1939, proposito dubio:

»An devotionis formas, vulgo — *Devozione all'Amore annientato di Gesu* — et *Rosario delle Santissime Piaghe di Nostro Signor Gesu Christo* — inter fideles fovere liceat.«

Emmi ac Revmii Patres DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, etiam prae oculis habito decreto diei 26. Mai 1937 »De novis cultus seu devotionis formis non introducendis deque inolitatis in re abusibus tollendis« (cfr. *Acta Ap. Sedis, 1937, p. 304*) respondendum decreverunt: *Non licere*.

Et feria V, die 7. Decembris 1939, Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Papa XII, in Audientia Exemo ac Revmo Domino Adessori sancti Officii impertita, relatum sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit, et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 12. Decembris 1939.

Romulus Pantanetti, *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius*.

Pojasnila k Zakoniku ljubljanske škofije.

1. Pri preprostem pogrebu po čl. 554 b) se ne zvoni, razen nekaj malega, ko dvignejo mrliča. To velja tako pri pogrebu odraslega kot otroka.

2. Čl. 556. Zak. lj. šk. ne določa, koliko se plačuje za zvonjenje pri podružnični cerkvi; zato spada ta stvar pod čl. 561. Če zvoni mrliču v župnijski cerkvi in v podružnični cerkvi, se plačujejo za zvonjenje v župnijski cerkvi zneski, kot jih določa čl. 556 Zak. lj. šk., za zvonjenje v podružnični cerkvi pa naj računa župnik, kar se mu zdi primerno.

3. V členu 556. Zak. lj. šk. je v izrazu »pri vsakem zvonjenju« razumeti enkratno običajno zvonjenje v treh »cugih«. Če se po krajevnem običaju zvoni mrliču večkrat na dan po tri »cuge«, se računa enkratna taksa od zvona, kolikokrat je s tremi »cugi« zvonilo.

4. Po obredniku ni potrebno, da bi bil pogrebni sprevod s prižganimi svečami. Če je v navadi sprevod s prižganimi svečami, se poleg štolnine zaračuna še vrednost porabljene sveče ali pa stranka sama daruje svečo.

5. Če je sila za previdenje, to samo na sebi še ni zadosten razlog, da bi se smelo Najsvetejše nesti tajno. Kateri so razlogi za tajno prinašanje, je določeno v čl. 309.

* AAS 1940, 24. — Slovensko se pobožnosti imenujeta: Pobožnost v čast uničujoči se Jezusovi ljubezni in Rožni venec svetih ran našega Gospoda Jezusa Kristusa.

6. Čl. 311., odst. 2, določa: »Če se za previdenje zelo mudi, se sme duhovnik poslužiti tudi kolesa ali motornega vozila.« V tem primeru nese popotnico tajno. Paziti pa je, da pravi določba, »če se zelo mudi«, to je, tako zelo, da bi peš ali z vozom duhovnik ne prišel pravočasno. V drugih primerih ni dovoljeno pri prenašanju Najsvetejšega poslužiti se kolesa ali motornega kolesa.

7. Kvatrne nedelje se izpostavlja Najsvetejše pri jutranji in dopoldanski glavni maši.

8. Oseba po 14. letu starosti more imeti svoj sedež v cerkvi; šolo-obvezni otroci naj hodijo na prostor, ki je zanje določen.

9. Čl. 430 je tako razlagati, da se sme ohraniti sedež tudi za maloletnega bodočega gospodarja (po 14. letu) oziroma za bodočo gospodinjjo. Skrbno pa je paziti, da ne nastanejo kake zlorabe.

10. V čl. 409., odst. 2 ni prepovedano pritrkavanje. Smisel določbe je, naj se zvonjenje k dnevu pred velikimi prazniki po svoji slovesnosti razlikuje od zvonjenja k dnevu ob navadnih nedeljah. Kakšno zvonjenje je bolj ali manj slovesno, se razsoja po krajevnih navadah.

11. Spremembe po čl. 458. Zak. lj. šk. se smejo izvršiti samo s predhodnim odobrenjem škofijskega ordinariata.

V Ljubljani, dne 31. decembra 1940.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

94.

Državna himna.

Škofijskemu ordinariatu je bilo od Kr. banske uprave dravske banovine v Ljubljani z dopisom z dne 20. novembra 1940, št. IV. 24355/1 sporočeno sledeče uradno besedilo državne himne v slovenščini:

Bog pravice.

Rešil si nas, Bog pravice,
iz pogube že poprej,
sliši vdane naše klice,
bodi varuh nam še slej!
Za krmilom Tvojim plovi
ladja varno nam povsod!
Bog, ohrani, blagoslovi
kralja Petra in naš rod!

V slogi družji brate drage
k delu častnemu za dom!
V slogi zmagamo sovraže
tujše nego vojni grom.
V bratski slogi k delu zbrani
zrli bomo dela plod.
Bog nam varuj, Bog nam hrani
kralja našega in rod!

Sij na vedra naša čela
Tvojega miru sijaj;
v miru blagoslavlaj sela,
naše njive, gozd in gaj!
A na bojni nam planjavi
vливaj zmage moč, Gospod;
Bog nam varuj, Bog nam hrani
kralja našega in rod!

Sinil iz temin je grobnih
naše krone nov sijaj,
v svitu zarij novodobnih
srečo novo, Bog, nam daj!
Kraljevina našo brani,
bojev petstoletnih plod:
Kralja Petra, Bog, ohrani,
prosi vroče ves naš rod!

Poročilo Duhovskega podpornega društva za ljubljansko škofijo.

Na rednem občnem zboru Duhovskega podpornega društva za ljubljansko škofijo dne 30. septembra 1940 je bilo sklenjeno, da naj odbor pošlje vsem gg. duhovnikom škofije tiskano poročilo in poziv, ki naj strne vse gospode okoli tega prevažnega društva. Naj bo naznačeno stanje društva in nekateri sklepi zadnjega občnega zбора!

Znana so prizadevanja DPD v zadnjih letih za zboljšanje gmotnega stanja duhovščine, posebno v času bolezní in onemoglosti. Važne določbe za ureditev društva je podal v Škofijskem listu leta 1927 pokojni škof dr. A. B. Jeglič z besedami: »Nujno in z vso resnobo naročam, da naj bo vsak duhovnik redni član DPD. Prepričan sem, da noben duhovnik ne izostane. Tako žrtev zahteva že bratovska ljubezen. Istotako nujno in resno naročam, da boljše situirani gospodje pristopite k društvu ne le kot člani, ampak tudi kot ustanovniki. Prispevek znaša 5000 din, ki se plača čim prej, gotovo pa v letnih obrokih po 1000 din.« — Prav tako je pozival že takrat škofijski ordinariat, naj vse župnije prispevajo za pomoč onemoglim in starim duhovnikom toliko, da pride povprečno na vsako 5000 din. Pozneje je bil določen prispevek posameznih župnij tako, da je plačala vsaka župnija v šestih letih za vsakega vernika po 3 din. Še pozneje je bilo dovoljeno, naj župnije izpolnijo gotovo to dolžnost vsaj v 12 letih. To vsoto naj bi po župnijah zbrala cerkvena darovanja ali pa zbirke.

Tudi sedANJI naš ordinarij škof dr. Gregorij Rožman se vsa leta za DPD živo zanima in v odboru društva je vedno tudi njegov posebni pooblaščenec. O stanju, napredku in težavah društva je točno poučen, društvu rad nudi vso svojo naklonjenost in pomoč.

DPD vodi bolniški in starostni sklad, iz katerih deli poseben odbor podpore po natančnem pravilniku, katerega so sprejele vse konference dekanij in ga je končno potrdil tudi občni zbor. Po tem pravilniku je razdelilo društvo leta 1937 iz bolniškega sklada 66 duhovnikom 54.789 din, iz starostnega pa 32 upokojencem 69.280 din. Naslednje leto so se številke še dvignile. Iz bolniškega sklada je prejelo 69 duhovnikov 73.217 dinarjev, iz starostnega sklada je pa prejelo 35 upokojencev 76.820 din. Leta 1939 je prejelo 77 obolelih gospodov 78.896 din in 40 upokojenih gospodov 89.970 din.

Večajo se podpore, večati se mora tudi premoženje društva! Vse premoženje je varno naloženo, le stanje nekaterih hranilnic po deželi odboru ni znano; izročili so pa nekateri gospodje knjižice hranilnic namesto gotovine.

Sprejet je bil predlog, da izdela odbor osnutek novega pravilnika, po katerem bodo bolni in upokojeni duhovniki prejemali od DPD še več pomoči.

Želji, naj bi oboleli duhovniki imeli vse ugodnosti, podobno kot v splošni bolnišnici, tudi v Leonišču, zaenkrat ni mogoče ustreči, ker je poleg oskrbe treba posebej plačati tudi honorarje zdravnikom.

Izrečen je bil predlog, da naj DPD kreditira v kakšnih dobrodelnih zavodih v Kranju, Kamniku, Novem mestu itd. adaptacijo stanovanj za upokojence. Je to zaenkrat neizvedljivo, ker društvo mora skrbeti predvsem za tekoče izdatke in za vedno večje uveljavljanje pri svečarni »Pax«.

Samopomoč v okviru DPD je edina pot za pomoč obolelim in upokojenim duhovnikom. Za cerkveni davek, ki nam je bil na razpolago, se nismo mogli ogreti, druge zakonite izredne pomoči pa za duhovnike katališke veroizpovedi ni.

Vsi gg. duhovniki ljubljanske škofije naj bi bili člani DPD. Zanimanje za društvo in smisel za vzajemno samopomoč naj pokažejo tudi tisti, ki so morda po svojem službenem položaju za starost že preskrbljeni. Postanejo naj ustanovni ali vsaj redni člani!

Odlok, da prispevajo župnije v starostni sklad, je izdalo škofijstvo in torej veže. Nad 100 župnij še ni izpolnilo svoje dolžnosti. Naj vendar pohitijo! Občni zbor se je nad ravnanjem teh župnij zgražal in dovolil kakšno delno oprostitev le taki župniji, ki posebni komisiji dokaže, da prispevka res v celoti ne more plačati.

Nekatere župnije in nekateri poverjeniki so v letih denarne zapore pošiljali DPD knjižice posameznih podeželskih hranilnic namesto gotovine. Te knjižice odboru poslovanje otežkočujejo in kakšna knjižica je združena morda tudi z negotovostjo. Odločen sklep občnega zbora je bil, da naj pošiljatelji knjižic dvignejo sami čimprej gotovino, ali naj pa nakažejo zneske vsaj Zadržni zvezi v Ljubljani. Le na ta način bo možen točen pregled vsega premoženja DPD. V bodoče pa DPD sprejme hranilne knjižice le s predhodnim izrecnim pristankom.

DPD je bila na občnem zboru poverjena naloga, naj ima pregled, katere ustanove podpirajo društvo ali tudi posamezne duhovnike. Gospod predsednik se je spomnil hvaležno dobrotnikov društva (Vzajemna zavarovalnica, † kanonik dr. Mihael Opeka, prodajalna Ničman, † svetnik in župnik v p. Franc Pokorn je imenoval društvo za glavnega dediča — vendar je bila zapuščina pasivna) in zagotovil je, da bo skušalo društvo imeti točen pregled vseh podpor, ki jih dobivajo odkoder koli tudi posamezni gospodje. Centrala bolnih onemoglih gospodov naj bo DPD!

Odbor DPD je sledeči: predsednik Alojzij Stroj, podpredsednik Anton Vovk, tajnik in blagajnik Karel Gross. Odborniki: Anton Čadež, Vojteh Hybašek, dr. Franc Kulovec, Alojzij Markež, Janko Mlakar, Ivan Sušnik in dr. Franc Ušeničnik. Odbor za podpore: predsednik, podpredsednik, tajnik in blagajnik, Janko Kete, dr. Ivan Knific, dr. Franc Kulovec, eden ali dva odposlanca prevzvišenega gospoda škofa. Nadzorstvo: Martin Drolc, Matija Mrak in Ignacij Zaplotnik.

Gospodje, čuvajmo, kar imamo! V bratovski ljubezni podpirajmo z
DPD drug drugega! **Odbor DPD.**

Ko dajem to poročilo vsem gospodom duhovnikom v vednost, izražam željo, da bi ne bilo svetnega duhovnika v naši škofiji, ki bi ne bil član DPD. Vprav zadnja leta sem doživel žalostne primere obolelih duhovnikov, ki niso bili včlanjeni v DPD, pa so prišli v silne stiske, iskali so pomoči, a težko jo je dobiti drugod, kakor gospodje sami veste. Izgovor, da »sem zdrav in ne bom plačeval za druge«, bi bil dokaz, da manjka tiste čednosti, ki je v krščanstvu bistvena in najbolj potrebna — ljubezen do trpečega sobrata.

Za svojega zastopnika v odboru DPD sem imenoval gospoda stolnega kanonika Antona Vovka.

V Ljubljani, dne 30. decembra 1940.

† Gregorij,
škof.

Štev. 5870.

96.

Povišanje zavarovanj.

Smatramo za potrebno opozoriti vse župne urade in vsa cerkvena predstojništva na potrebo pravih zavarovanj objektov in premičnin proti elementarnim nezgodam. Povišanje cen v poslednjem času je vzrok, da predstavljajo tako objekti, kakor tudi premičnine, danes mnogo višjo dejansko vrednost, kakor pa je bilo to pred enim letom, ko so bile cene gradbenemu materialu skoraj za 40 odstotkov nižje.

Kot poučen primer naj služi požar, ki je uničil božjepotno cerkev Matere božje v Zamostecu pri Starem trgu. Cerkev je bila zavarovana v celoti za 8000 din, dočim znaša škoda okrog 25.000 din!

V interesu obvarovanja cerkvene imovine je potrebno vsa zavarovanja sedanji dejanski vrednosti odgovarjajoče preurediti, kajti pri likvidaciji škodnih primerov igra zelo važno vlogo dejstvo, kakšna je bila zavarovana vsota, odnosno če ista odgovarja dejanski vrednosti zavarovanih objektov.

Ob tej priliki ponovno priporočamo našo domačo Vzajemno zavarovalnico.

V Ljubljani, dne 13. decembra 1940.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

97.

Draginjske doklade upokojenih duhovnikov.

Uredba

o spremembi čl. 11., točke b), uredbe o draginjskih dokladah za duhovništvo vseh konfesij, usvojenih z ustavo.

Člen 1.

Predpis čl. 11., točke b), uredbe D. R. št. 88.900 z dne 25. julija 1925 o draginjskih dokladah za duhovnike vseh konfesij, usvojenih z ustavo, se spreminja in se glasi:

»b) upokojeni, dosluženi in onemogli duhovniki in duhovniške vdove, ki imajo od lastne imovine ali od osebnega dela katere koli vrste mesečnih dohodkov več ko: 3000 dinarjev v I., 2500 dinarjev v II. in 1500 dinarjev v III. draginjskem razredu. Draginjski razred se določa po § 26 zakona o uradnikih. Z dohodki po tem predpisu se razumejo dohodki, ki služijo po zakonu o neposrednih davkih kot davčna osnova.«

Člen 2.

Ta uredba stopi v veljavo prvi dan naslednjega meseca po njeni razglasitvi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 5. oktobra 1940; M. s. št. 1318.

(Službeni list, 1940, 84/554.)

S to uredbo se je spremenil člen 11. uredbe z dne 25. julija 1925 D. R. št. 88.900. Sedanja uredba je samo povišala kompetenčni znesek, do katerega imajo upokojenci pravico do draginjskih doklad, ni pa zvišala doklade same. Če torej pri nas nima upokojenec na mesec postranskih dohodkov 3000 ali 2500 ali 1500 dinarjev po različnih draginjskih razredih, dobiva draginjsko doklado, sicer pa ne. (Prej je bil določen znesek 1000 dinarjev.)

Kolikor je tu znano, nima v ljubljanski škofiji noben duhovnik toliko postranskih dohodkov, zato ima vsak upokojenec pravico do draginjske doklade.

Štev. 5502.

98.

Plačilne knjižice

za mobilno in vojno stanje.

Kr. banska uprava dravske banovine v Ljubljani je poslala škofijskemu ordinariatu prepis dopisa finančne direkcije v Ljubljani z dne 9. novembra 1940, št. 55.536/II, odsek za računovodstvo, ki se glasi:

»Kr. banski upravi dravske banovine, finančnemu oddelku, v Ljubljani. Večina župnih uradov še ni vrnila podpisanih spisov in potrdil o vročitvi plačilnih knjižic za mobilno in vojno stanje aktivnim duhovnikom, niti ni odvedla pobranega denarja za knjižice. Ker moramo sestaviti obračun z ministrstvom za finance, prosimo, da nujno pozovete vse župne urade, da nam v najkrajšem času vrnejo podpisane spiske ter prilože vsakemu spisku potrdilo o odvodu denarja (odrezek položnice!).«

Vsi župnijski uradi se nujno pozivajo, da zahtevajo ugone.

V Ljubljani, dne 20. novembra 1940.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

Štev. 5670.

99.

Varstveni svétniki.

Na prošnjo škofijskega ordinariata, naj bi okrajna sodišča pošiljala vsem varstvenim svetnikom-duhovnikom vsako leto poročila o nedoletnikih njihovega okoliša, je predsedstvo apelacijskega sodišča v Ljubljani z dopisom z dne 27. novembra 1940, št. Sn 605/25/38-9 sporočilo:

»Predlaganih navodil okrajnim sodiščem ne moremo dati. Ne glede na to, da bi taka poročila o nedoletnikih svojega okoliša, o njihovem premoženju, zavarovanju ter tega, kdo je imenovan za varuha in podobno — okrajna sodišča pri njihovem delu preveč obremenjevala, za izdajo takih navodil tudi v veljavnih zakonih ni potrebne osnove. Varstvenim svetnikom-duhovnikom pa je seveda na prosto dano in še zelo priporočljivo, da se sami osebno zglasijo pri pristojnem okrajnem sodišču in tam sami zberejo vse potrebne podatke o nedoletnikih svojega okoliša ter stavijo eventualne predloge sodišču o varstvu varovancev. V teh smereh jim bodo šla sodišča drage volje na roko.«

To se objavlja vsem prizadetim v vednost.

V Ljubljani, dne 30. novembra 1940.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

100.

Seznam birmancev v letu 1940.

Dekanija Kranj: Kranj 747, Predoslje 221, Besnica 83, Mavčiče 111, Šmartin 375, Naklo 163, Trzič 652, Lom 47, Kovor 90, Križe 208, Duplje 98, Podbrezje 82, Goriče 65, Trstenik 71, Preddvor 202, Kokra 67, Jezersko 80, Cerklje 561, Smednik 285, Trboje 82, Velesovo 108, St. Urška gora 59, Zapoge 46, Šenčur 545. — Skupaj: 5048.

Ljubljanska stolnica: binkoštno nedeljo: dopoldne 1651, popoldne 525; binkoštni ponedeljek 229, skupaj 2375.

Dekanija Radovljica: Bled 310, Bohinjska Bela 86, Ribno 106, Zapis 119, Gorje 319, Bohinjska Bistrica 232, Srednja vas 242, Koprivnik 103, Ovsišče 67, Dobráva 82, Kamna gorica 81, Kropa 85. Skupaj: 1832.

Dekanija Trebnje: Trebnje 741, Št. Lovrenc 200, Čatež 180, Sv. Križ pri Litiji 349, Mirna 280, Št. Rupert 472, Trebelno 335, Mokronog 498, Tržišče 311, Št. Janž 435. — Skupaj: 3801.

Dekanija Litija: Zagorje 425.

V škofijski kapeli: 4.

Vseh skupaj vse leto: 13.485.

101.

Razne objave.

Napisi zoper bogokletstvo. Liga dostojnosti v Ljubljani je izdala napise zoper bogokletstvo, lično natisnjene na trdem papirju in jih bo razposlala župnijskim in duhovnijskim uradom ter predstojništvom cerkva. Škofijski ordinariat priporoča, da se napisi nabijejo na cerkvena vrata in na druge vidne prostore.

Uradni pečati župnijskih, matičnih in drugih cerkvenih uradov morajo biti izdelani v primerni velikosti okrogle oblike. Majhni pečati se ne smejo več uporabljati.

Oklopne blagajne izdeluje tudi Ivan Blümel, Studenci pri Mariboru. Pri naročilu se je sklicevati na to objavo.

Posvečenih je bilo leta 1940 v škofijski kapeli 66 kelihov in 56 paten, blagoslovljenih pa v škofijski pisarni 6 ciborijev, 14 lunul in 2 posodici za sveto olje.

Položnice za poravnavo naročnine Škofijskega lista, ki znaša 50 din, so priložene tej številki lista. Vsi zamudniki naročnine za prejšnja leta naj najkasneje do konca januarja 1941 store svojo dolžnost.

Orglarska šola. Priložene so položnice za poravnavo prispevkov župnijskih cerkva za to šolo. Pripadajoči zneski naj se čimprej nakažejo.

Raziskavanja. Iščejo se rojstni podatki za Urbana Šraj, roj. okr. l. 1870; rojstni za Franciško Klemenčič, roj. okr. l. 1830, ter poročni za Dominika Blažič in Franciško Klemenčič, por. okr. l. 1855; rojstni in poročni za Nikolaja Köhrer in Nežo Divjak; rojstni za Ivano Volk, roj. l. 1863, za Janeza Volk, roj. l. 1837, za Marijo Volk, roj. l. 1850 in za Jurija Hočevvar, roj. l. 1823; poročni za Franca Heinza in Franciško Dekleva ter rojstni za Franciško Dekleva. — Uspeh raziskavanj naj se sporoči škofijskemu ordinariatu.

Škofijska kronika.

Stolni kapitelj. Upokojen je bil dr. Alojzij Merhar, stolni kanonik v Ljubljani.

Zavod sv. Stanislava. Za namestnega spirituala je bil imenovan Stanislav Grims, izseljenski duhovnik v Ljubljani.

Umeščena sta bila: Janez Jenko, župni upravitelj na Planini pri Crnomlju, dne 18. novembra 1940 na župnijo Sv. Trojica v Tržišču, in Karel Supin, župnik pri Sv. Trojici v Tržišču, dne 20. novembra 1940 na župnijo Št. Jakob ob Savi.

Imenovani so bili: Franc Sartori, kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani za upravitelja župnije Turjak; p. Rajnerij Erklavec, O. Teut., župnik-vikar v Semiču, za soupravitelja župnije Planina pri Crnomlju, in Janko Oblak, korni vikar v Novem mestu, za honorarnega veroučitelja na državni realni gimnaziji v Novem mestu.

Ordinacije. Diakonat sta prejela dne 1. decembra 1940: Fr. Antonin Greč in fr. Fidelis Kraner, oba O. M. Cap.; prezbiterat pa dne 21. decembra 1940: bogoslovci VI. letnika: Viktor Bratulič, Boris Feme, Anton Grčman, Stanislav Kapš, Janez Križaj, Franc Malovrh, Franc Pezdir, Anton Pogorelec, Jernej Svete, Anton Šinkar, Bogomil Škerlavaj, Ludovik Tomazin in Janez Urbanč ter fr. Antonin Greč in fr. Fidelis Kraner, oba O. M. Cap.

Umrli je: Franc Omerza, upok. profesor Zavoda sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano, dne 17. decembra 1940 v starosti 56 let. — Naj v miru počiva!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 31. decembra 1940.

† Gregorij,

škof.

Jože Jagodic,

škof. kancler.

Vsebina: 90. Obveznost določb Zak. lj. šk. — 91. Bratovščina sv. Družine, — 92. Prepovedane nove pobožnosti. — 93. Pojasnila k Zak. lj. šk. — 94. Državna himna. — 95. Poročilo Duhovskega podpornega društva. — 96. Povišanje zavarovanj. — 97. Draginjske doklade upokojenih duhovnikov. — 98. Plačilne knjižice. — 99. Varstveni svétniki. — 100. Seznam birmancev v letu 1940. — 101. Razne objave. — 102. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (Jože Kramarič).

